

Collecting in my former
and thoughtful journals
of fieldwork from a
wide variety of places
by a variety of means
and methods and by
the aid of various
instruments and
apparatus. This journal
is a record of the
work done in the
field and in the
laboratory and
is a record of the
progress of the
work and of the
results obtained.

Journal of the
work done in the
field and in the
laboratory and
of the progress of
the work and of
the results obtained.

Bemærkning

ved Statsraad Vogts Udkast,
dat: 24 Juni 1829, til et fapsi-
tel i Criminalloven om For-
brydelsers Fuldbjærdelse og om
Forsøg.

§ 106 - 121

ad § 106^a Mig forekommer den i det Hannov.

Se min Anmærkning næste Side.

W.W.

nanske Udkast § 35' givne Definition
over en fuldbragt eller fuldbjærdet
Forbrydelse, hvilket og nærmest stemmer
med det Baierske Udkast Art: 45, at
være den, som bedst udfylder Begrebet.
den lyder omtrint saaledes:

"En Forbrydelse anses fuldbjær-
det saasnart alle de, efter Lovens,
til Begrebet om Samme høren-
de Kjendteegn, ved en Handling
findes forenede."

I Grunden er den heller ikke fore-
stjællig opna den af Statsraad Vogt
forestaaede, men kun noget fuld-
stændigere, ligesom jeg formener
det rettest at udelade de i Udka-

stet optagne Udtryk: "en Unders-
delsje af Handling", dels fordi
den af mig anførte Definition
ogsaa maa kunne anvendes paa
delicta omissionis, dels fordi det
vilde være vanskeligt at give en
stjdelig Forklaring om Lovens
stente Egenskaber ved en
undladt Handling.

Denne Anmærkning vedkom-
mer en af mig paa artet §
saaledes:

En Forbrugdelsje er fuldbæret
naar en Handling eller Und-
delsje af Handling har
samlige de Egenskaber
der gjøres samme til For-
brugdelsje.

Denne § har jeg senere troet
at burde udgaaet som end-
holden de en Definition der
formuently er uformøden.

ad § 106 Det Hannoverske Landkath. siger

i § 36:

"Höner det til de i Lovens antag.

ne Hændelse, at Handlingen
skal have haft en be-
stemt Virkning, saa anses
Forbrødelser først fuldbrin-
det, naar denne Virkning
indtraeder, men ellers saa.
Inaet den utilladte Hand-
ling er fuldkommen til-
endebragt."

Herved er den Bayerske Crimi-
nallov § 38 overensstemmende.

ad § 104. Paragraffen er af Indhold
overensstemmende med det Han-
noverske Hækerik, § 37 og tyder egent-
lig saa:

"Er i det i foregaaende § først
berømt Tilfælde den utilladte
Handling allerede efter sin
Natur, i og for sig tilstræk-
kelig til at frembringe den
tilsigtede Virkning, saa anses
ogsaa denne Virkning der-
af at være fremkommen, hvis
ingen ^{anden} nærmere Aarsag til

Samme med Vis hed eller
med høi Grad af Sandfyn-
lighed lader sig udfindet."

ad. § 108.

"Har en Person, i den Hensigt
at begaa en Forbrydelse, fore-
taget en paa vortes Handling, og
hvorend Forbrydelsens Udfoer-
se idetmindste maa anses at
være paabegyndt, bør han straf-
fes som for Forsøg."

Det er forberende
Pansons Forbrydelse og
uden grundlovsforbehold
straffes for Forbrydelse.

Paragraffen forekommer mig
saaledes konstrueret, at indtræf-
de i det Væsentlige det samme
som Udskætt, men dog der-
hos at komme det Hannov-
erske Udskætt § 38 nærmest.

ad. § 109

Enig med Statsraad Vagt i den fore-
slaaede Bestemmelse, og indstilles
at den konstrueres saaledes:

"Forsøg paa at udfoere en Forbry-
delse belægges med den Straf-
sest, som i Straanghed føl-
ger næstefter den, der er be-
stemt for Forbrydelsens Fuldfyrdelse."

Forsøgaaes faaledes konstrueret:
 "Er der for en fuldbjændet For-
 brjædelse ved Loven bestemt
 to eller flere Straffearter,
 mellem hvilke det er Dom-
 merent overladt at vælge,
 saa bør Forsøg paa at udføre
 samme Forbrjædelse straffes
 enten med den ringeste af
 disse eller med den, som
 staaer næst foran samme."

I de Bestemmelser som ene
 foreslaaede i §§ 111 og 112 er jeg
 enig, men det forekommer mig
 dog bedre, om man først an-
 førte de Straffearter, som
 skulde anvendes for Forsøg paa
 at begaa Forbrjædelsen, siden
 Undtagelsen; bifaldes dette,
 saa vilde

§ 111 komme til at lide saa:

"De Straffearter, som for
 Forsøg paa at udføre Forbrjæ-
 delsen blive at anvendes, ere:

a., Fæstnings eller Tugthuusarbeide;

b., Landsforviisning;

c., Svangshuusarbeide;

d., Fængsel; eller

e., Bøder."

§ 112. Kunde udgaae, da det findes at følge af sig selv at de som ei ene nevnte ei kunne anvendes.

§ 113. vilde komme til at lide saa:

"Med haardene Straf end Fæstnings- eller Tugthuusarbeide i et bestemt Tidrum skal Forføj paa at udføre en Forbuds- se ei belægges."

§ 114. Det forekommer mig, som der kunde gives Tilfælde, hvor Forføjget var drevet saa vidt, at Bøder ei maatte kunne afgives nogen passende Straf for samme. Ogjaa kunde det vel synes be- tænkeligt at lade en Person, som var overbevist om at have gjort

Forsøg paa at udføre en Forbrin-
delse, forblive i et Embede, Be-
stilling eller Embud, hvortil der
maa udfordres Tillid. Det
vilde vel saaledes være rettest
istedet for denne Bestemmelse
at sætte en anden, at med Skrup-
p af Færnings- Tugt huus arbejde,
Landsformisning eller Trangs-
huusarbeide steds fulgte
Tab af det Embede, den Be-
stilling eller det Embud, man
maatte være i Besiddelse af.
Dette kunde gøres som
et Tillæg i § III efter Lit:
a. b. og c saaledes:

"Med disse Skrappe for-
ge steds Tab af ^{det} Embede
den Bestilling eller det Embud
den Skældige maatte være
i Besiddelse af." Derfra
d. og e.

§ 115. Forslaas konstrueret saaledes:
Om der for en fuldbyrdet

Forbøjdelſe ved Loven beſtemt
flene Straffearten, hvoriblandt
Straf paa Formue, ſaa en-
vendes Straf af Bøder paa
det byggede Forſøg at udføre
Forbøjdelſen; men hvis
blot Straf paa Formue
er beſtemt for Tuldbyrdel-
ſen, bliver Forſøget ei med
Straf at belægge."

Men det dog ikke ſkulde være
rettest, og ſaa i dette Tilfælde at
belægge Forſøget med Straf, ſom
da efter Omſtændighederne kunde
blive det Halve eller Trediedelen
af den for Tuldbyrdelſen beſtemt
te? Or en Handling forbøj-
derſke, ſaa maa jo Forſøget paa
at udføre den, og ſaa være det an-
end i en mindre Grad. Og det ſj-
nes da ikke conſequent at lade
den gaa aldeles fri for Straf.

§ 116 Enig-heri, men foreſlaaes conſtrui-
eret ſaaledes: -

"Hvis Dømmeren, ved at bestemme Straffens Art og Grad, har Valget mellem flere af disse, da tages Hensyn til, om Gjerningsmanden har gjort Alt, hvad der fra hans Side var nødvendigt for at fuldbyrde Forbrydelsen, eller hvis Forsøget ei saavidt var fremmet, da i hvilket Grad det meer eller mindre har nærmet sig Fuldbrydelsen."

§ 117. Den i denne § indeholdte Best.

stemmelse foreskriver mig at blive fuldstændigere, naar man holder sig nærmere til Udtrykkene i det Hannoverste Udsk.

§ 117, hvorfor jeg tillæder mig at foreslaae den saaledes ændret:

"Forsøg paa at udføre en Forbrydelse fritages ikke for Straf, fordi Gjerningsmanden benytter uduelige

Midler til sin Hensigts
Opnaaelse; men ved Straf-
fens Bestemmelse bør
jaavel denne Omstændig-
hed tages i Betragtning;
som i Særdeleshed haves
Hensyn til, om de an-
vendte Midler i og for
sig selv have været aldeles
uudelige, eller om de blot
inder de særdeles Forhold,
som have fundet Sted, eller
formædlet den Maade,
hvorpå de ere bleve anvend-
te, ikke have kunnet have
deres sædvanlige skadelige
Virkning."

Co. § 118. Jig need ikke, hvorvidt det
skulde anses nødvendigt, efter
de Ord:

"har afftaet fra Suldbyrdelsen
at tilføie, efter det Hannoverste
Udkast § 39 N° 2.

"og dette ved udvortes Handling.

ger er lagt for Dagen".
For övrigt maa jeg i Hen-
hold til hvad jeg har sagt
ad § 113 gjentage, at det
dog forekommer mig tvivel-
somt, hvorvidt det skal
være rigtigt, at lade en
foretagen Handling, som
erkjendes at være for byrdent,
gaa aldeles straffri hen.

Det forekommer mig, som
det her maa være nødvendigt
at udtykket, at Handlingerne
i og for sig ere tilladte eller
ikke ulovlige, da eller Fri-
sageløst for Skat, ikke er
tilstrækkelig motivet. Para-
graphen maa de da constru-
eres saaledes:

"Handlinger, som vel
sigte til at iværksætte en
Forbrjæelse, men som i og
for sig ere tilladte, og
deraf blot ere at anses

§ 120. *Samt Forberedelser til
Svarkefættelsen, skulle
ei med Straf belægges.*
Tillægget i Statsraad Vagts
Udtalelse "er ei som Forføj
at betragtes", snar jeg det
rettest at udelades, da det
dog forekommer ^{mig} tvivlsomt,
om ikke et Forføj er praabe-
gjærdt ved saadan Handlings-
Foretagelse.

ad § 120. Enig heri, dog saaledes:

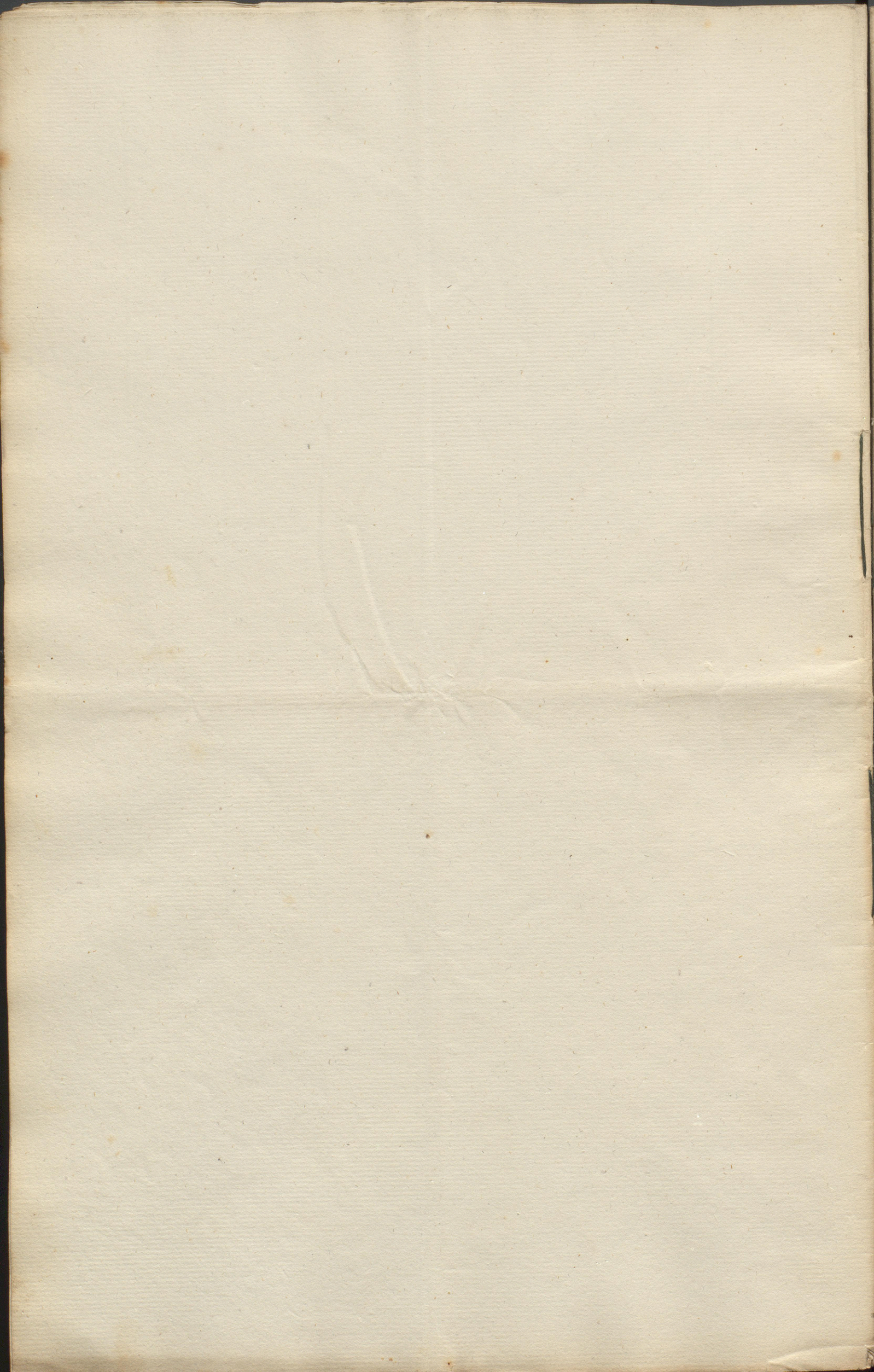
1. at Udtalelserne "fuldbragt",
"fuldbragt", forandres til
"fuldbjændet" og "fuldbjændet",
hvilket er brugt baade i
Overskriften over Capitel
og i gammes Context.
2. efter de Ord: "saavidt Straf-
fene kunne forenes" tilføi-
es "hvormed han i med-
sæt Sald, belægges med den
høieste for den fuldbjær."

de Forbrydelse bestemte
Straf."

ad § 121. Intet at erindres

Christiania d. 12 August 1829.

Falsen.

§ 106 — 121 —

Bemærkningee.

ved Statsraad Vogts Udkast, dat.
24 Juni 1829 til et Capitel i
Criminalloven om Forbryde-
fers Fuldbjærdelse og om For-
føj.

ad. § 106^a Mig forekommer den i det
Hannoverske Udkast § 35 givne
Definition over en fuldbragt eller
fuldbjædet Forbrydelse, hvilket og
nærmest stemmer med det Prej-
erske Udkast, Art. 45, at være
den, som bedst udfylder Begre-
bet. Den lyder omtrent saa-
ledes:

"Om Forbrydelse anses fuldb-
gjort, saasnart alle de,
efter Loven, til Begrebet
om samme hørende Kjendes-
tegn ved en Handling pin-
des forenede."

Grundens er den heller ikke
forskjellig fra den af Statsraad
Vagt foreslaaede, men kun
nagt fuldstandigene, ligesom
jeg formener det rettest at
indlade de i Udskætt optagne
Udsagn: "en Undladelse af
Handling", dels fordi den af
mig anførte Definition ogsaa
maa kunne anvendes paa
delecta omissionis, del fordi
det vilde være uanstændigt at
give en tydelig Forklaring om
forbysteende Egenskaber ved

Denne Anmærkning vedkom. en undladt Handling.

med en af mig spaaet art. §

forældende:

"Om Forbydelse er fuld-
bragt, naar en Handling
eller Undladelse af Hand-
ling har saublige de Egen-
skaber, der givne Samme
til Forbydelse."

Denne I har jeg senere troet

at her de udgaae som indehol-
den de en Definition der for-
meentlig er uforanderet.

ad § 106^a Det Hannoverſke Udkaſt
figer i § 36:

"Hörer det til de i Loven
antagne Tjendtegenſt, at
Handlingen ſkal have
haab en beſtemt Virkning,
ſaa aufer Forbuddeſen
førſt fuldbjndet, naar
denne Virkning indtræder,
men eller ſaaſnart den
ubillade Handling er
fuldkommen tilende-
bragt."

Hermed er den Bayerſke Cri-
minallov § 38 overensſtemmende.

Ad § 107 Paragraffen er af Ind-
hold overensſtemmende med
det Hannoverſke Udkaſt,
§ 34, og ligger egentlig ſaa:
"Er i det i foregaaende § ſønt

benøgte Tilfælde den ubilled-
de Handling allerede efter
sin Natur; og for sig
tilstrækkelig til at frem-
bringe den tilføjede Dink-
ning, som antages affaa
denne Fortæning, derop
at være fremkommen.
Hvis ingen anden nærmere
Årsag til samme med
Tilbed eller med høj Grad
af Sandfjærlighed lader
sig udfænde"

Sad. 108.

"Har en Person, i den
Tilfælde at begaa en For-
brydelse, foretages en
wordes Handling, hvorefter
Forbrydelsens Udførelse
idetmindste maa anses
at være paabegyndt, før
han straffes som for
Forbrydelse."

Tilagnelsen forekommer mig

De fleste Ord synes at antyde, at man et andet Sted taler
om Straf for Forbrydelse, i stedet for at fremme med man ikke
færdig afsluttes.

saaledes konstrueret, at inde-
holde i det Væsentlige det
samme som Udkastet, men
dog derhos at komme det
Hannoverske Udkast § 38
nærmere.

§ 109. Enig med Høvsnaad Vagt
i den foreslaaede Bestemmelse,
og indstilles at den konstrueres
saaledes:

"Forføj paa at udføre en
Forbøjelse belagges med
den Straffeart, som i
Strænghed følger nærmest
efter den, der er bestemt
for Forbøjelsens Sædbjødelse."

§ 110. Foreslaaet saaledes konstrueret:
"Er det for en sædbjødets
Forbøjelse med Louen be-
stemt to eller flere Straf-
fearter, mellem hvilke

det er Dommene overladt
af uelge, saa bør Forføj
paa at udføre samme For-
byrdelse, straffes enten
med den ringeste af disse
eller med den som staaer
næst foran samme."

I de Bestemmelser, som ene
forestaaede i § 5 III og 119 er
jeg enig, men det forekommer
mig dog bedre, om man først
anførte de Straffearter, som
skulle anvendes for Forføj
paa at begaa Forbyrdelse,
siden Indtægterne, befaltes
dette, saa vilde:

§ III komme til at lye saa:

"De Straffearter, som
for Forføj paa at udføre
Forbyrdelse blive at an-
vende end:

a; Fængsel eller Sigt-
hæisarbejde;

- b., Landsforvisning;
- c., Tvangshuusarbeidet;
- d., Fængsel; eller
- e., Bøder. "

§ 112. kunne udgaaet, da det synes
at følge af sig selv at de som
ei ere nævnte, ei kunne anvendes.

§ 113. vilde komme til at lide fængsel
"Med haardere Stræfning
Tætnings eller Tugthuus-
arbeide i et bestemt Tids-
rum, skal Forsøg gaae
at udpøne en Forbudsdel,
hvis ei belegges."

§ 114. Det forekommer mig, som
der kunde gives Tilfælde, hvor
Forsøget var drevet saa vidt, at
Bøder ei maatte kunne afgives
noget passende Straf for sam-
me. Og saa kunde det vel
synes betvælsomt at lade en

Person, som naar overbevist om
at have gjort Forsøg paa at
udføre en Forbrydelse, forblive
i et Embede, Bestilling eller
Embud, hvortil der naar
udfordres Tillid. Det vilde
de vel saaledes være rettest,
istedet for denne Bestemmelse
se at fatte en anden, at med
Straf af Færnings- Tugthuus-
arbejde, Landsforværing eller
Tvangshuusarbejde gledesfulgt
Tab af det Embede, den Bestilling
eller det Embud naar
maatte være i Besiddelse af.
Dette kunde ^{gøres} som et Tilleg
i § III efter Lit. a, b, c, d,
saaledes:

følger af § 98—

Med disse Straffe følger
gledesfulgt Tab af det Embede,
den Bestilling eller det
Embud, den Skjældige
maatte være i Besiddelse af
Derpaa d, og e.

§ 115. Foreslaaes conformationen saaledes:

"Er der for en fuldbyndet Forbrydelse ved Lovens bestemt flere Straffearter, hvoriblandt, ^{Straf} paa Formue, saa anvendes Bøder paa det begyngne Forsøg at udføre Forbrydelsen; men hvis blot Straf paa Formuen er bestemt for Forbrydelsen, bliver Forsøget ei med Straf at belægge."

Men det dog ikke skulde være mestest ogsaa i dette Tilfælde at belægge Forsøget med Straf, som da efter Omstændighederne kunde blive det Halve eller Tredjedelen af den for Fuldbyrdelsen bestemt? Er en Handling forbrydersk, saa maa jo Forsøget ogsaa at udføre den, ogsaa være det, om end i en mindre Grad, og det synes da ikke

consequit at lade den gaae
aldeles frie for Straf.

§ 116. Omg heri, men foreslaues con-
struereet saaledes:

"Hvis Dommeret ved at
bestemme Straffens Art
og Grad, har Valget mellem
flere af disse, da beteg
Kensjens til, om Gjernings-
manden har gjort Alt,
hvad der fra hans Side
var nødvendigt for at fuld-
byrde Forbrydelsen, eller
hvis Forsæjet ei saavidt
var fremmet, da i hvil-
ken Grad det meer eller
mindre har nærmet sig
Tilbrydelsen."

§ 117. Den i denne § indeholdte
Bestemmelse forekommer
mig at blive fuldstændigere,
naar man holder sig nærme

ne til Udtrykkene i det
Hannoverske Udkast 879,
hvorfor jeg tillader mig at
foreflaa den saaledes konstru-
eret:

Op
" Forsøg paa at udfoere en
Forbjudelse fritaget ikke
for Skrap, fordi Gjernings-
manden benytter uduelige
Midler til sin Hensigts
Opnaaelse; men ved Skrap-
pens Bestemmelse bør
jaavel denne Omstændig-
hed sages i Betragtning,
som i Saadelighed haves
Hensyn til, om de an-
vendte Midler i og for
sig have været aldeles
uduelige, eller om de
blot under de Saadelig-
heds Forhold, som have fun-
det Sted, eller formedlet
den Maaade, hvorpaa
de ere bleve anvendte,

ikke have kunnet have
deres fadvarlige skadelige
Virkning."

ad § 118. Jeg ved ikke, hvorvidt det
skulde anses nødvendigt, efter
de Ord:

"har affaaet fra Suldbyrden
sig;"

at tilføie efter det Hannover-
ske Udkast § 39. N° 2

"og dette ved udvortes Hand-
linger er lagt for Dagen".

Toværnigt maa jeg i Henhold
til hvad jeg har sagt ad § 115,
gentage at det dog forekommer
mig tvivlsomt hvorvidt det
kan være rigtig at lade en
særligen Handling, som er-
kjendes at være for længst,
gaaer aldeles straffri hent.

Dette Ord forekommer mig i velgrundede og jeg udelod den
derfor, og nu sees jeg af den sidste Udgave af det
Hannoverske Udkast, at samme Ord ogsaa der
er udeladt, dog kaldet "jeddell. audeen. Umstande
sig erzieht."

ad § 119 Det forekommer mig, som
det her maa nødvendigt at

udstrøket, at Handlingerne
i og for sig ene tilladte eller
ikke ulovlige, da ellers
Fristagelsen for Skrap ikke
er tilstrækkelig motiveret.
Paragrafen maatte da con-
stateres saaledes:

"Handlinger, som vel
sigte til at inddrage
en Forbudelse, men
sone i og for sig ene til-
lads, og deruden blot ene
at anse som Forberedelse
til Svendeskælden,
skulle ei med Skrap be-
lægges."

Tillægget i Statsraad Væghs
Udkast, "ere ei som Forføj
at betragte", traer jeg det
vellet at udelade, da det
forekommer mig tvivl-
somt, om ikke Forføj er
paalægjendt med saadan
Handlinges Forbudelse.

cap 8/20. Enig heri, dog saaledes:

1. at Udtvirkningen "fuldbragt" og "fuldbragt" forandres til "fuldbjærdet" og "fuldbjærdede", hvilket ene Brevte i Overskriften over Capit. Et. og i Jammes Context.

2. efter de Ord "saavidt Straf fene kunne forenes" tilføies "hvormod han i modsat Fald belægges med den høieste for den fuldbjærdede Forbrydelse bestemte Straf."

cap 8/21. Indet at erindres.

Christiania d. 12 August 1829.

Falsen.